

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **Ing. P. R.**, narozený dne X.
bytem X.

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 10. 2023, č. j.: X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou včas podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 31. 10. 2023, č. j.: X, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Nymburk ze dne 11. 9. 2023, č. j.: X, kterým bylo podle ust. § 6 odst. 4 písm. a) bodu 12. zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“), rozhodnuto, že žalobce nelze v době od 15. 9. 2016 do 31. 1. 2018 považovat za osobu pečující o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu ust. § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „z.d.p.“), ve znění účinném do 31. 1. 2018; dále bylo rozhodnuto, že v době od 1. 2. 2018 do 5. 7. 2023 žalobce nelze považovat za osobu pečující o osobu závislou na pomoci jiné osoby podle ust. § 5 odst. 2 písm. d) z.d.p.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že skutkové a právní závěry obou rozhodnutí jsou vadné a nepřipustně formalistické, vyznačují se svévolí a úmyslem způsobit žalobci nemajetkovou újmu a materiální škodu v rozporu se závaznými právními předpisy, s judikaturou Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu, s Listinou základních práv a svobod a s Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod. Obě rozhodnutí nemají oporu ve spisu, jsou neurčitá, nesrozumitelná a také nepřezkoumatelná pro existenci tzv. opomenutých důkazů. Prvostupňový orgán neměl informace o skutečném zdravotním stavu jeho matky, neboť žalobce s matkou nepodali žádost o poskytnutí příspěvku na péči a ani nebylo vedeno řízení o určení závislosti matky na žalobci. Žalobce péči doložil protokolem sepsaným u Okresního soudu v Nymburce dne 14. 7. 2023 a propouštěcí zprávou Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, X., ze dne 14. 7. 2023. Žalobce s matkou nevěděli o možnosti žádat o příspěvek na péči a žalobce nemá být trestán za skutečnost, že státu naopak ušetřil peníze za nevyplacený příspěvek. Žalobce se také domáhal rozšíření období poskytované péče již na dobu od 9. 5. 2013, odkdy ho zaměstnavatel odmítl dále zaměstnávat. V jednání správních orgánů žalobce spatřoval svévolné porušení zásad hodnocení důkazů, k čemuž odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 95/97. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl zrušit obě rozhodnutí, neboť správní orgány konaly v rozporu se zásadou legitimacy a se zásadami správního řízení. Žalobce také podrobně vyčíslil náklady řízení, jejichž náhradu uplatňuje.

III. Vyjádření žalované a replika žalobce

3. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Vycházela z potvrzení Úřadu práce, krajské pobočky v Příbrami, kontaktního pracoviště Nymburk, ze dne 4. 9. 2023, a z jeho vyjádření ze dne 6. 10. 2023. Jelikož opečovávané osobě nebyl přiznán stupeň závislosti na pomoci jiné osoby, nebylo možné podat návrh na zhodnocení doby péče o tuto osobu pro účely důchodového pojištění. Jde-li o dobu od 9. 5. 2013, nebyl ohledně ní podán návrh na zahájení řízení. Protokol sepsaný u Okresního soudu v Nymburce a propouštěcí zpráva Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, X., jsou pouhým zapsáním skutečností tak, jak je žalobce u dotčených institucí uvedl. Za tohoto skutkového stavu navrhla žalovaná žalobu zamítnout.
4. Žalobce v replice uvedl, že vzhledem k čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod lze v rámci správního řízení rozšířit předmět žádosti. Okresní soud v Nymburce a Všeobecná fakultní nemocnice v Praze, X., si samy zjistily a prokázaly, že se žalobce staral o svou matku ode dne 9. 5. 2013. Jednalo se o celodenní péči v plném rozsahu, neboť žalobcova matka nebyla schopna zvládat žádnou z deseti základních životních potřeb.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 18. 7. 2023 žalobce podal návrh na zahájení řízení o vydání rozhodnutí o době a rozsahu péče o osobu bezmocnou, a to o matku v období od 15. 9. 2016 do 5. 7. 2023. K návrhu byly přiloženy rodný list žalobce a úmrtí list jeho matky. Ve zprávě Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, X., ze dne 14. 7. 2023, se v rubrice „X.“ konstatuje, že žalobce naposledy pracoval v roce 2013, následně deset let neměl zaměstnání. Střídavě bydlel buďto s matkou v Nymburce nebo ona s ním v Praze, v posledních deseti letech se o matku staral. Jak je zjevné z protokolu sepsaného u Okresního soudu v Nymburce dne 14. 7. 2023, měl tento soud za prokázané, že se

žalobcův byt v Praze nacházel v osobním vlastnictví žalobce a matka byla u žalobce i dle svých původních tvrzení jen na návštěvě, kde o ni syn pečoval v době její nemoci.

6. Podle rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Nymburk ze dne 11. 9. 2023, č. j.: 42008/036644/23/120/Hn, žalobce nelze v době od 15. 9. 2016 do 31. 1. 2018 považovat za osobu pečující o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu ust. § 5 odst. 2 písm. e) z.d.p., ve znění účinném do 31. 1. 2018. V době od 1. 2. 2018 do 5. 7. 2023 žalobce nelze považovat za osobu pečující o osobu závislou na pomoci jiné osoby podle ust. § 5 odst. 2 písm. d) z.d.p. Jeho matka totiž nebyla osobou závislou na pomoci jiné osoby v žádném stupni závislosti, což vyplývá ze zprávy Úřadu práce, krajské pobočky v Příbrami, kontaktního pracoviště Nymburk, ze dne 4. 9. 2023.
7. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal žalobce odvolání, přičemž odvolací námitky se shodují s žalobními body.
8. Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 31. 10. 2023. Úřad práce, krajská pobočka v Příbrami, kontaktní pracoviště Nymburk, ve vyjádření ze dne 6. 10. 2023 potvrdil, že žalobce není evidován jako osoba pečující o osobu závislou a současně osoba opečovávaná nepobírala příspěvek na péči. Žalovaná shrnula, že když osoba opečovávaná nebyla uznána v době od 15. 9. 2016 do 5. 7. 2023 osobou závislou ve stupni II, III nebo IV, nelze žalobce v této době považovat za osobu pečující o osobu závislou na pomoci jiné osoby.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Při jednání konaném dne 12. 8. 2024 zástupce žalované uvedl, že žaloba je nedůvodná, rozhodnutí bylo plně v souladu s platnou právní úpravou, k žádným procesním vadám nedošlo, žalobní argumentace je totožná s odvolací argumentací a byla vypořádána v napadeném rozhodnutí, žalobcova matka nikdy nebyla uznána osobou závislou, proto nemohl být žalobce uznán za osobu pečující; podklady doložené žalobcem nedokazují stupeň závislosti jeho matky, pro rozhodnutí správních orgánů neměly žádný význam. Žalobce se k jednání nedostavil, ač k němu byl řádně předvolán.
11. Podle ust. § 6 odst. 4 písm. a) bodu 12. zákona č. 582/1991 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2023, *okresní správy sociálního zabezpečení rozhodují o době a rozsahu péče osoby pečující osobně o osobu, která je podle zvláštního právního předpisu závislá na pomoci jiné osoby ve stupni II (středně těžká závislost) nebo stupni III (těžká závislost) anebo stupni IV (úplná závislost), jde-li o dobu péče o tuto osobu po 31. prosinci 2006, a o dobu a rozsahu péče osoby pečující osobně o osobu mladší 10 let, která je podle zvláštního právního předpisu závislá na pomoci jiné osoby ve stupni I (lehká závislost).*
12. Podle ust. § 5 odst. 2 písm. e) z.d.p., ve znění účinném do 31. 1. 2018, *pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastny dále osoby pečující osobně o osobu mladší 10 let, která je závislá na pomoci jiné osoby ve stupni I (lehká závislost), nebo o osobu, která je závislá na pomoci jiné osoby ve stupni II (středně těžká závislost) nebo stupni III (těžká*

závislost) anebo stupni IV (úplná závislost), pokud spolu žijí v domácnosti; podmínka domácnosti se nevyžaduje, jde-li o blízkou osobu.

13. Podle ust. § 5 odst. 2 písm. d) z.d.p. *pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastny dále osoby pečující osobně o osobu mladší 10 let, která je závislá na pomoci jiné osoby ve stupni I (lehká závislost), nebo o osobu, která je závislá na pomoci jiné osoby ve stupni II (středně těžká závislost) nebo stupni III (těžká závislost) anebo stupni IV (úplná závislost), pokud spolu žijí v domácnosti; podmínka domácnosti se nevyžaduje, jde-li o blízkou osobu nebo asistenta sociální péče podle § 83 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb.*
14. Podle ust. § 25 odst. 1 věty první zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „z.s.s.“), *krajská pobočka Úřadu práce provádí pro účely posuzování stupně závislosti podle odstavce 3 sociální šetření, při kterém se zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí.*
15. Podle ust. § 26 odst. 2 z.s.s. *krajská pobočka Úřadu práce zastaví řízení o příspěvku, jestliže žadatel o příspěvek zemřel před provedením sociálního šetření podle § 25 odst. 1.*
16. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou, která souvisí s nedodržením požadavků kladených procesním právním předpisem na výrok a odůvodnění rozhodnutí. Ty jsou upraveny především v ust. § 68 odst. 2, odst. 3 a § 90 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“). S nepřezkoumatelností je spojena i otázka, zda se správní orgán zabýval veškerými skutečnostmi rozhodnými pro posouzení věci. Rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné tehdy, není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, z jakých podkladů rozhodnutí tyto skutkové závěry učinil a jakými úvahami se řídil při hodnocení podkladů (vizte např. rozsudek NSS, č. j.: 6 Ads 87/ 2006-36). Z tohoto hlediska působí nepřezkoumatelnost rozhodnutí, pakliže správní orgán v rozhodnutí neuvede podklady rozhodnutí, z nichž dovedl skutkové závěry (vizte např. rozsudek NSS, č. j.: 4 Azs 55/2003-51), či jestliže nevypořádal rozpory mezi shromážděnými podklady, tzn., nevysvětlil, proč upřednostnil podklady svědčící o určitém skutkovém závěru na úkor podkladů svědčících o odlišném skutkovém závěru (vizte např. rozsudek NSS, č. j.: 5 A 48/2001-47). Nepřezkoumatelnost zakládají též nedostatky spočívající v tom, že není zřejmé, jakou právní normu (popř. jaký právní předpis a v jakém časovém znění) správní orgán na věc aplikoval, jak tuto právní normu vyložil a z jakých důvodů má za to, že s ohledem na skutkové okolnosti daného případu na něj lze tuto normu aplikovat. Žádné pochybení ve vyjmenovaných aspektech nepřezkoumatelnosti přitom napadené rozhodnutí nezatežuje. V projednávaném případě lze totiž jednoznačně vysledovat úsudek žalované, který v napadeném rozhodnutí zcela přezkoumatelným způsobem zdůvodnila, když vysvětlila, jakým způsobem, z jakých důvodů a na základě jakých konkrétních ustanovení zákona daný případ řešila. Stejně tak je možné hodnotit i odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu, které odpovídá judikатурním požadavkům stran přezkoumatelnosti správního rozhodnutí.
17. Žalovaná věc posoudila správně, jelikož vycházela ze skutečnosti, že žalobcova matka nikdy nepobírala příspěvek na péči, a tudíž nebyl zhodnocen její zdravotní stav lékařskou posudkovou službou orgánu sociálního zabezpečení; zároveň po smrti matky již nelze její stupeň závislosti zjistit. Výše citovaná ustanovení § 5 odst. 2 písm. e) z.d.p., ve znění účinném do 31. 1. 2018, jakož i § 5 odst. 2 písm. d) z.d.p., ve znění účinném v době vydání napadeného rozhodnutí, jsou shodně konstruována na péči o osobu ve stupni

závislosti II, III či IV. Nebyla-li opečovávaná osoba rozhodnutím orgánu sociálního zabezpečení shledána osobou v některém z těchto stupňů závislosti, potom není naplněna základní aplikační podmínka předmětných ustanovení. Třebaže byl zdravotní stav žalobcovy matky nepříznivý a žalobce jí poskytoval všestrannou péči, nelze při absenci rozhodnutí o závislosti na pomoci jiné osoby vydat kladné rozhodnutí o době a rozsahu péče ve smyslu ust. § 6 odst. 4 písm. a) bodu 12. zákona č. 582/1991 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2023. Závislost matky mohla být zhodnocena jen za jejího života, v současnosti to již není možné. Stupeň závislosti lze stanovit toliko po provedení sociálního šetření, které zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí; sociální šetření lze provést jen s osobou, jejíž stupeň závislosti je zjišťován, po jejím úmrtí již nelze schopnost samostatného života v přirozeném prostředí pro účely určení stupně závislosti zjistit. Ostatně, daný závěr reflektuje ust. § 26 odst. 2 z.s.s., které stanovuje coby nutný následek úmrtí žadatele o příspěvek na péči, na niž má nárok právě osoba v určitém stupni závislosti, zastavení řízení o dávce, došlo-li k úmrtí ještě před provedením sociálního šetření. O nemožnosti zpětného vyhodnocení stupně závislosti hovoří i komentářová literatura. Tak komentář k z.d.p. v dané souvislosti uvádí: *„Stanovisku posudkového lékaře IPZS ohledně stupně závislosti předchází sociální šetření, které provádí sociální pracovník a zjišťuje při něm schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí. Výsledek tohoto šetření pak slouží jako jeden z podkladů pro posudkového lékaře. Ten dále vychází ze zdravotního stavu posuzované osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, dále ze zjištění potřeb této osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vyšetření, které provede sám posuzující lékař. Posouzení závislosti není možné provést zpětně.“* (Ust. § 5 odst. 2 písm. d) z.p.c., in: Lang, R.; Voříšek V. a kol.: Zákon o důchodovém pojištění. Praktický komentář. Dostupné v systému ASPI, právní stav k 1. 1. 2024). Komentář k zákonu č. 582/1991 Sb. pak zdůrazňuje výslovně právě sociální šetření jako důvod, proč nelze stupeň závislosti posoudit zpětně: *„(...) k prokázání závislosti může posloužit posudek o zdravotním stavu [§ 8 odst. 1 písm. g) ZOPSZ], zprostředkovaně též rozhodnutí Úřadu práce ČR o přiznání příspěvku na péči pro závislost v příslušném stupni. OSSZ však v praxi primárně vycházejí z potvrzení téhož úřadu vydaného podle § 29 odst. 6 zák. č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, neboť na něm lze nejpřesněji a nejspolehlivěji vymezit, jakému stupni závislosti odpovídá zdravotní stav opečovávané osoby a v kterých obdobích. Závislost není možno posoudit za zpětné období, neboť nelze provést nezbytné sociální šetření.“* (Ust. § 6 odst. 4 písm. a) bodu 11. - 13. zákona č. 582/1991 Sb., in: Voříšek, V.; Lang, R. a kol.: Zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení: Praktický komentář. Dostupné v systému ASPI, právní stav k 1. 1. 2019). Soud proto i s ohledem na komentářovou literaturu uzavřel, že po smrti žalobcovy matky nebylo možné provést sociální šetření, nemohl tak být zjištěn stupeň její závislosti, následkem čehož nemohla být ani doba péče o ni uznána za dobu pojištění; závěr správních orgánů o zamítnutí žádosti je v souladu se zákonem. Odmítl-li tudíž správní orgán po úmrtí žalobcovy matky vůbec zjišťovat stupeň její závislosti, pokud za jejího života zjišťován nebyl, nezpronevěřil se nikterak své povinnosti zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 s.ř.). Skutečnost, že žalobce ani jeho matka v minulosti nepodali žádost o příspěvek na péči, poněvadž o této dávce sociální pomoci nebyli informováni, nepředstavuje okolnost, jež by prolamovala předmětný zákonem stanovený požadavek stupně závislosti na pomoci jiné osoby; provést zpětně sociální šetření coby nezbytný podklad pro určení stupně závislosti nelze.

18. Zpráva Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, X., ze dne 14. 7. 2023, není potvrzením závislosti žalobcovy matky na péči žalobce. Lékař, který zprávu sepsal, vycházel v rubrice „X.“ z údajů poskytnutých přímo žalobcem a neměl žádnou jinou možnost získat informace o osobním životě žalobce, jeho zaměstnání, sociálních poměrech a zájmech. Nadto údaj „v posledních 10 letech se staral o matku“ je natolik široký, že z něj nelze vyvozovat závislost žalobcovy matky na žalobcově péči. Rovněž protokol sepsaný u Okresního soudu v Nymburce dne 14. 7. 2023 tuto závislost nedokládá. Jednak jeho obsahové zaměření je zcela odlišné, jde-li o předání svazku klíčů od bytu, v němž zemřela žalobcova matka. Zároveň se z tohoto protokolu podává pouze informace, že žalobce pečoval o matku v době její nemoci, přičemž délka trvání nemoci není vymezena a z pouhého faktu onemocnění nelze dovodit péči o osobu ve stupni závislosti II, III či IV. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí s důkazními návrhy vypořádala (s. 3) a shledala jejich irelevanci ve vztahu k prokázání dob pojištění, resp. doby a rozsahu péče o osobu závislou, s čímž se soud ztotožňuje.
19. Žalobce podal návrh na zahájení řízení o vydání rozhodnutí o době a rozsahu péče o svou matku v období od 15. 9. 2016 do 5. 7. 2023. Podle ust. § 45 odst. 4 s.ř. žadatel může zúžit předmět své žádosti nebo vzít žádost zpět, naopak rozšíření předmětu žádosti není v tomto ani jiném ustanovení s.ř. umožněno. Pokud se žalobce domáhal rozšíření období poskytované péče již na dobu od 9. 5. 2013, odkdy ho zaměstnavatel odmítl dále zaměstnávat, měl podat návrh na zahájení samostatného řízení o vydání rozhodnutí o době a rozsahu péče o svou matku, a to konkrétně na období od 9. 5. 2013 do 14. 9. 2016. Nicméně, i pro dané období by samozřejmě platil výše uvedený závěr o nemožnosti zjistit stupeň závislosti žalobcovy matky, už proto by ani částečně nemohla obstát žádost rozšířená o zmíněné období.
20. Žalobci nelze ani obecně přisvědčit, že by řízení a rozhodnutí žalované byla stižena vadami. Taktéž se neprokázalo tvrzení žalobce o záměrném vedení řízení tím způsobem, aby mu byly způsobeny nemajetková újma a materiální škoda. Žalobce nespecifikoval, jaká judikatura Nejvyššího správního soudu měla být porušena a která ustanovení Listiny základních práv a svobod a Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod neměla být dodržena. Namítaný nálezný Ústavního soudu ze dne 12. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 95/97, vyslovuje závěr, že zásada volného hodnocení důkazů neznamená, že by soud ve svém rozhodování měl na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí a které nikoli, nebo o které z provedených důkazů své skutkové závěry opře, a které opomene. Žalobce ve správním řízení předložil zprávu Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, X., a protokol sepsaný u Okresního soudu v Nymburce dne 14. 7. 2023, které byly coby důkazní návrhy vypořádány v závěru napadeného rozhodnutí. Žádné jiné důkazy žalobce nenavrhoval, proto je úvaha o opomenutí důkazů bezpředmětná.
21. Všechny podstatné podklady byly obsaženy ve správním spisu, proto soud nepovažoval za nutné jakkoliv doplnit dokazování nad jeho rámec.
22. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 12. srpna 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce